

Zondag 17 oktober 1790. De vrijwilligers hadden de boom van vrijheid geplant tussen de halletrap en het Nieuwerck waarop de hoed van de vrijheid werd aangebracht. Met daaronder een grote wimpel van gele, rode en zwarte zijde waarop volgende woorden gedrukt stonden: 'Voor het geloof en de vrijheid'. Lager op diezelfde boom stond een wapenschild van Vlaanderen, met de zeispreuk 'vrij of dood'.

...

In de steden wapperden de nationalistische kleuren van de hoed der vrijheid. Het was Malou-Riga die in Ieper het initiatief nam om ook een manifestatie van de wil van het volk te organiseren. Vandaag stapten de vrijwilligers van het legercorps plechtig mee met het symbool van de vrijheid, een soort van ronde hoed met pluim, helemaal gemaakt in wit ijzer en in het zwart geschilderd. De hoed bevond zich nog in de woning van commandant de Patin. Malou-Riga gebruikte voor de ceremonie zijn eigen overdekte koets die getrokken werd door vier van zijn paarden. Het embleem van de vrijheid werd er op geplaatst en twee in pakjes geklede kinderen flankeerden de hoed om die te beschermen. De ene symboliseerde de maagd van Ieper die getooid was in de nationale kleuren. De oudste zoon van Malou-Riga, met name Jean Baptiste François die het later zou schoppen tot senator en vader van Jules Malou, droeg het uniform van de vrijwilligers.

De hoed van de vrijheid werd geplaatst op een onderstel van 90 cm hoogte waarrond de mensen zich uitleefden in allerhande patriottische taferelen. Het zou de allerlaatste patriottistische optocht zijn die plaatsvond in Ieper. Binnenkort zouden er meningsverschillen rijzen in de vergaderingen van de afgevaardigden en in het leger van de patriotten. De energieke maatregelen die getroffen waren door het congres konden in de revolutionaire vorm gegoten worden zoals voorzien in de unie van alle partijen die zich vijandelijk afzetten tegen de Oostenrijkers. En toch bleven de aanvoerders van de vrijheidsbeweging, in de plaats van te gehoorzamen aan het congres, zich afzetten in hun pogingen om de nationale passies op te wekken. Het keizerlijk manifest werd op de Grote Markt te Brussel publiekelijk in brand gestoken en langs alle kanten liepen de mensen in de wapens. De Staten van West-Vlaanderen distantieerden zich echter van deze animositeit.

...

Al de volontairen lieten zich in volle wapens vinden op het plein, genaamd de 'Esplanade' bij de Tempelpoort. Ze waren met zes compagnies en ze waren er om 15u weg gemarcheerd met vaandels en trommels en een muziekgroep die bestond uit meer dan twintig muzikanten. De hoed van vrijheid werd op een voiture gevoerd, op een ijzeren spil met daarbij zittende de maagd van Ieper en enkele volontairen. De voiture werd getrokken door vier schone paarden van de heer Malou-Riga, voorafgegaan door enkele kinderen die de vlaggen droegen in de drie kleuren van geel, zwart en rood en voorzien van de tekst in grote letters 'voor geloof en vrijheid'. Dan werd er ook nog een schild gedragen met daarop de afbeelding van een grote leeuw met in gouden letters 'vrij of dood'. Nadat deze parade door

de stad had gereden, kwam ze aan op de Grote Markt waar ze rond de grote pers bleef stilstaan.

Daar werden de vlaggen, het schild en de hoed van de vrijheid op de pers geplaatst. Dat gebeurde door het magistraat en de gedeputeerden. De pers werd tenslotte gerecht onder het spelen van de beiaard en de volle muziek. De hoeden werden overal in de lucht gestoken, net als hun bajonetten. Terwijl ze met zijn allen riepen 'samen vrij of dood!'. De pers was 90 voeten hoog, onderaan stond een heel grote leeuw geplaatst die een zwaard vasthield in zijn rechterklauw en aan zijn klauw achteraan rechts priekte een masker en links een opschrift met de tekst 'hier spreekt het edel werk der wijsheid, ter ere van god wiens hulp het volk afsmeekt, door zijn moeder, zijn sterke arm die ooit al Israël behoevende, hij ment zijn kerk en zijn volk, we vrezen niet meer', aldus het volk van Ieper op de 17e van de wijnmaand.

....

Pierre Malou weigerde het hoofd te buigen voor de Oostenrijkers. Als reactie op de mededeling van de amnestie zag men in Ieper op zondag 17 oktober de dolste parade die de vrijwilligers ooit hadden gehouden binnen de stadsmuren. Stoet en défilé duurden twee uur. De stoet ging rond ter gelegenheid van de oprichting van de 'Hoed der Vrijheid', een soort ronde blikken hoed die helemaal in het zwart geschilderd was. Die hoed werd door de stad gevoerd in het open rijtuig van Pierre Malou, getrokken door vier van zijn paarden en vergezeld van de maagd van Ieper die getooid was in de Brabantse driekleur en een klein 'volontairtje' - het zoontje van Malou-Riga, de latere vader van bisschop en minister Malou. De hoed werd bij de hoofdwacht op de Grote Markt opgericht, op een spar van 80 à 90 voeten hoog, voorzien van het wapen van West-Vlaanderen en van de leuze 'Vrij of Dood'. Dit zijn fragmenten uit [Boek 1785-1829 van De Grote Kroniek van Ieper](#)

Related posts:

[Maria Christina, de boze gouvernante](#)

[Brabançons op de Grote Markt](#)

[Cadeautje van de Ieperse dochters](#)

[Bezoek van keizer Jozef II](#)

[Vlucht naar het Rekhof](#)

[Hoveland en het Rolleghemse](#)

[De ontsnapping van bisschop Rythovius](#)

[De 10 stadspoorten van Ieper](#)

[Aanval op de Tempelpoort](#)

[De terugkeer van het heilig bloed](#)

[Hoofd over gat](#)

[Hansje van alle spelen](#)

[Treffelijke manskinderen](#)

Parade op de Esplanade

[Rood van verdriet](#)

[De parochierekeningen van Brielen](#)

[Plundering in de Lombaardstraat](#)

[Smeekbede voor koning Willem](#)

[Furie in de Sint-Niklaaskerk](#)

[Thuyndag 1933 - De Verrijzenis van Ieper](#)

[Op de vlucht voor de Carmagnolen](#)

[Bange tijden](#)

[Een deerlijke zondag](#)

[Witte vlag boven de Torhoutstraat](#)

[Dreigend gevaar](#)

[Verslag Kattenfeest 1863](#)